N^{ro} 40.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 1 Kwietnia v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 22 marca.

Przez naywyższy rozkaz dzienny, 15 marca, JEGO CESARSKA Mość, na przeglądzie 1go i 3go batalionów Gwardyi półku Litewskiego, które dzisia weszły do Sankt-Petersburga z pochodu, znalaższy w nich odznaczający się we wszystkich częściach porządek i urządzenie, pomimo długiego i z trudami połączonego pochodu, przez nich dokonanego, oświadcza szczególne naywyższe Swoje zadowolenie: Jenerał-Majorom: Dowódzcy 5tey brygady Gwardyi pieszey *Bergmanowi 2mu*, Dowodzącemu tym półkiem *Dewitte*, Dowódzcom batalionowym, Połkownikom: 1go *Bibikowu* i 2go *Żerebcowu 2mu*; również JEGO CESARSKA Mość oświadcza naywyższe SWE zadowolenie: Dowodzącemu 2gim batalionem Półkownikowi *Żeltuchinowi*, tudzież wszystkim PP. Oficerom tego półku, którzy byli dnia tego w paradzie, a dla niższych rang deruje po dwa ruble, po dwa funty ryby i po dwie porcye wódki na każdego.

JEGO CESARSKA Mość; obeyrzawszy woyska Oddzielnego Korpusu Gwardyi, które powróciły teraz z długiey w Królewstwie Polskiém wyprawy, w którey one w zupełności usprawiedliwiły dawną swą sławę, we wszystkich rozprawach przeciwko buntownikom, w których byli uczęstnikami i wzorowém we wszystkich względach zachowaniem żołnierskiey karności zjednały sobie powszechne Armii Rossyyskiey poważenie, z rzetelném zadowoleniem raczył znaleźć w tych woyskach i po tym długim a z mnogiemi trudami pochodzie, tenże odznaczający się porządek i urządzenie, które JEGO CESARSKA Mość nawykł w nich widzieć.— Tak chwalebne ich sprawowanie się, pośród trudów i niebezpieczeństw woyny, i teraźnieyszy stan ich tak zadowalający, przyznając niesprzcowaney pieczołowitości JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI Dowódzcy Oddzielnego Korpusu Gwardyi, JEGO CESARSKA Mość oświadcza JEGO WYSOKOŚCI zupełną i szczerą Swą wdzięczność: również oświadcza zupełną Swą wdzięczność Dowodzącemu całą piechotą Gwardyi Jenerał-Adjutantowi *Bystramowi 1mu*, i naywyższe zadowolenie: Dowódzcy byłego połączonego Korpusu Jazdy, Jenerał-Adjutantowi *Cziczerinowi 1mu*; Naczelnikowi Sztabu Oddzielnego Korpusu Gwardyi Jenerał-Majorowi *Wejmarnowi 1mu*, Dowodzącemu Artylleryą tegoż Korpusu Jenerał-Majorowi *Herbelowi 2mu*, Ober-Kwatermistrzowi tegoż Korpusu Półkownikowi Jeneralnego Sztabu Gwardyi *Tuczkowu*, Ober-Kwatermistrzowi byłego połączonego Korpusu Kawaleryi, takoż Półkownikowi Jeneralnego Sztabu Gwardyi *Brummerowi* i Dežurnemu Sztabs-Oficerowi Oddzielnego Korpusu Gwardyi Finlandzkiego półku Gwardyi Półkownikowi *Zwiennihorodzkiemu*.

— Przez naywyższe rozkazy dzienne naznaczeni: *D. 19 marca.* Liczący się w Armii, Jenerał-Porucznik *Lachowicz 1szy*, Kommendantem w Brześciu Litewskim. *D. 20 marca.* Naczelnik 3ciey dywizyi huzarów Jenerał-Major *Łoszkarew 2gi*, 5tey ułańskiey; Dowódzca 1szey brygady 2giey Kawaleryyskiey dywizyi Lekkiey Gwardyi i półku strzelców konnych Gwardyi Jenerał-Major *Sławiński 1szy*, 3ciey huzarskiey; Dowódzca 2giey brygady 1szey dywizyi ułańskiey Jenerał-Major Baron *Offenberg 2gi*, Dowódzcą półku konnych Strzelców Gwardyi.— Zmarły Naczelnik 5tey dywizyi ułańskiey, Jenerał-Major *Nabel*, wykreśla się z listy rang. (*R. I.*)

— Imiennym naywyższym ukazem, wydanym do Kantoru Dworu d. 18 bieżącego marca, były Dworu Królestwa Polskiego Kamerher, Józef *Tymowski*, przyłączony do Dworu J. C. M. w tymże urzędzie, a przez ukaz d. 17 t. m. znaydujący się przy Missyi w Konstantynopolu pierwszym sekretarzem Kamerjunker, radca dworu, Michał *Wołkow*, mianowany Kamerherem dworu J. C. M. (*G. S. P.*)

— Rozkazem dziennym CESARSKIM z d. 15 b. m. uwolniony kapitan Preobrażeńskiego pułku gwardyi dla wstąpienia do służby cywilney z rangą Radcy Kollegialnego *Zwiegincow*, przyjęty na powrót do tegoż pułku w dawnym stopniu Kapitana, i mianowany adjutantem przy Kijowskim Wojennym gubernatorze Jen.-adjutancie Lewaszowie 1m.

— N. PAN, 10 lut. potwierdził przełożenie N. Synodu o ustanowieniu nowey Eparchii Symbirskiey, którey Biskup ma się mianować Biskupem Symbirskim i Syzrańskim. Biskup zaś Kazańskiey Eparchii, do którey gubernia Symbirska dotąd należała, ma się mianować Biskupem Kazańskim i Swijażskim. Etat ogólny Symbirskiego Biskupstwa wynosi 14,998 r. 70 kop.

— Stosownie do wydanych ukazów nałożone zostały następujące aresztа: na 83 dusze we Włodzimierskim powiecie synów obywatelskich Karola i Stefana Paszkiewiczów, z powodu, iż się znaydowali w Polskiey wojenney służbie; na 1210 d. w tymże powiecie Krzysztofa Miaskowskiego, z powodu połączenia się z buntownikami synów jego Romana i Napoleona, którzy z mocy utwierdzonego przez N. PANA wyroku Wołyńskiey gubernijalney komissyi tracą prawo do sukcessyi po oycu; na majątek Radziwilmonty w Słuckim pow. xcia Ludwika Radziwiłła, na którym lokowana summa zastawna 442,000 zł. matki Hr. Kazimierza Walewskiego, oraz na wszelki Walewskiego majątek, jaki się gdzie okaże, z powodu, iż się oddalił do Królestwa Polskiego; na 810 dusz obyw. Amelii Stępkowskiey w Orszańskim powiecie, z powodu, iż się znaydowała zbroyno w zgrai Polskich buntowników.

— Po utarczce z rokoszanami polskimi, zaszłey 7 maja z. r. pod wsią Obodnem, Bracławskiego pow. guber. Podolskiey, pozostali na polu bitwy ranieni Sztabs-kapitan Wiszniewski i 31 żołnierzy Dorpackiego pułku konnych strzelców. Dzierżawca wsi pomienioney, obywatel Antoni Chodzyński, który dotrwał w niezachwianey wierności Tronowi w ciągu całego powstania, przyjął wszystkich tych ranionych do swojego domu, i okazywał szczególną troskliwość o ich zdrowie; żona zaś jego przewiązała wszystkim rany, i z taką gorliwością trudniła się ich opatrywaniem, iż ciężko nawet ranieni, do czasu przybycia lekarza, dalecy już byli wszelkiego niebezpieczeństwa. Za otrzymaniem o tém wiadomości, w rapporcie Głównodowodzącego 1ą armią, N. PAN raczył nagrodzić *Chodzyńskiego* rangą Kollegialnego Rejestratora i orderem Ś. Włodzimieza 4 kl., żonę zaś jego osobnym podarunkiem.

— 15 b. m. wrócił tu z wyprawy, ostatni pułk Gwardyi, mający stać w stolicy; inne pułki rozmieszczone są w okolicach.

— *Ogłoszenie Departamentu Zagranicznego Handlu.* Wiele osób, przyjeżdżających zza granicy przywozi tu sobą, lub zapisuje sobie w bardzo znaczney ilości, rozmaite, częstokroć zabronione co

do przywozu rzeczy, jako to: suknie szyte i bieliznę, meble, ekwipaże i t. p., a nawet towary, dając za powód, iż te rzeczy dostały się im w posagu, drogą spadku lub z innego jakiego powodu i zanoszą prośby o ich wpuszczenie, nie uwiadomiwszy zwierzchności celney wprzódy, nim przywiezione zostaną. A gdy nowe prawidła o wpuszczaniu rzeczy passażerów dość są powolne, przeto Departament Zagranicznego handlu uznaje za potrzebne ogłosić, iż przyjeżdżający, którzy się do nich nie zastosują i zapiszą znacznieysze takich rzeczy ilości, nie uprosiwszy wprzódy pozwolenia, sami sobie przypiszą, jeśli przywoz takich rzeczy nie będzie dozwolony.

— Dziennik rękodzieł i handlu ogłosił prawidła o rozkładzie na r. 1832 dostawy sukien dla woyska między dostarczającymi je fabrykantami. W liczbie ich jest obyw. Popławski z Oszmiańskiego powiatu, mający dostawić 14,400, podpułkownik Czeliszczew ze Skwirskiego powiatu, mający dostawić 10,000 i kupiec Lisiański z tegoż powiatu 10,000 arszyn. (*P. T.*)

Warszawa d. 1 kwietnia.

Komitet do rozklassyfikowania Urzędników Królestwa Polskiego, na zasadach przez N. PANA zatwierdzonych.

N. PAN, w Swojey Oycowskiey troskliwości, o los Urzędników cywilnych Królestwa Polskiego, pozostających bez stałych urzędów, lub też nie mających żadnego zatrudnienia, z powodu, iż czynności, do urzędów ich przywiązane, wstrzymane zostały; przez wzgląd oraz na niezbędną konieczność zmnieyszenia wydatków Królestwa, niemniey na obecne potrzeby tegoż Królestwa; uznając przy tém za rzecz słuszną zrobić różnicę pomiędzy osobami, które pozostały wiernemi swojey przysiędze, i temi, którzy, lubo powrócili do posłuszeństwa i korzystali z naymiłościwiey udzieloney amnestyi, lecz pomimo tego, przez czyny swoje w czasie rokoszu, utracili prawo do dalszego pobierania ich płacy; raczył przez nayłaskawsze potwierdzenie podanych Sobie w tey mierze zasad (w odezwie Vice-Kanclerza Cesarstwa z dnia $\frac{1}{16}$ grudnia 1831 roku wymienionych) postanowić: ażeby przy wypłacie Urzędnikom Królestwa Polskiego płac, trzymano się następujących przepisów:

1. Dla Urzędników Dworu Polskiego, którzy żadnego nie mieli udziału w rewolucyi, i pozostali przy swoich obowiązkach i urzędach, ma bydź wypłacona płaca, przywiązana do ich urzędów, rachując od dnia weyścia woysk Rossyyskich do *Warszawy*, aż do czasu ogłoszenia zamierzonego nowego urządzenia Królestwa.

2. Dla wszystkich Urzędników zwiniętych Rządowych Władz, użytych w tym momencie, stosownie do rozporządzenia Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego, ma bydź wypłacona płaca w zupełności, stosownie do ich etatów, rachując od dnia weyścia ich na nowo w służbę, aż do czasu uchylenia ich zatrudnień.

3. Dla innych Urzędników, którzy żadnego zgoła nie mieli udziału w rewolucyi, i przed nastąpieniem oney urzędowali w rozmaitych magistraturach, a których czynności w tym momencie wstrzymane zostały, ma bydź wypłacona im połowiczna ich płaca, aż do czasu zamieszczenia ich na jakichkolwiekbądź urzędach, lub też, aż do czasu stanowczey względem nich decyzyi.

4. Urzędników zeszłego Rządu Królestwa Polskiego, którzy służyli w czasie rewolucyi rządowi rewolucyynemu, lecz, którzy mają prawo do amnestyi, rozdzielić na dwie klassy.

a) Ci, którzy posiadali wyższe urzędy, i którzy mają własny fundusz do utrzymania się, takim ma bydź wstrzymana wypłata wszelkich płac, aż do czasu weyścia ich na nowo w służbę stosownie do rozporządzenia Zwierzchności.

b) Urzędnicy niższych stopni, nieposiadający żadnego funduszu, mają pobierać aż do dalszego względem nich rozporządzenia, dyety dzienne, stosownie do ich stopni. (*d. c. n.*)

— Dnia 27 z. m. w sali posiedzeń Urzędu Municypalnego Miasta Stołecznego *Warszawy*, odbyło się rozdanie jałmużny ubogim tey stolicy, żebrać wstydzącym się, a to z funduszu ś. p. Xiędza Franciszka *Bohomolca* Kanonika. Czynnością takową zatrudniał się W. JXiądz Kanonik *Kotowski*, Proboszcz Kościoła Parafialnego Panny Maryi, który zarazem udzielił odbierającym wsparcie wiadomość o życiu i cnotach rzeczonego fundatora.

— Professor malarstwa Królewsko-Alexandrowskiego Uniwersytetu, Antoni *Brodowski*, po długiey i dolegliwey słabości, w nocy z dnia 31go marca na 1wszy kwietnia roku bieżącego zakończył życie.

— Prezesi Sądów i Kommissyy Wojewódzkich rozjeżdżają się na powrót do swoich mieysc.

— Dnia 2 b. m. w Resursie Kupieckiey obywatele zebrani w znaczney liczbie, w czasie obiadu spełnili za zdrowie i pomyślność obecnego JW. Jenerała Hr. *Strogonowa*, którego z rozczuleniem pożegnali. W tych dniach wyjeżdża on do *Petersburga*. (*G. W.*)

Austrya.

Wiedeń dnia 17 marca.

Po nadeszłych tu wczoray listach z *Paryża* (pisze Niemiecka *Powszechna Gazeta*), rozeszła się tu pogłoska, iż woysko Francuzkie wyydzie z *Ankony*, i że nastąpi układ z rządem Papiezkim względem legacyy, dla niezwłócznego załatwienia nieporozumień, które zaszły przez niespodziewane przybycie wyprawy. Zdaje się więc, iż interessa Włoskie będą wkrótce ułatwione z powszechném zadowoleniem, i nie dadzą powodu do woyny, którey anarchiści tak bardzo pragnęli. Skoro woysko Francuzkie oddali się z *Ankony*, domyślać się wypada, że woysko nasze ustąpi także z kraju Papiezkiego, gdy za wspólném wdaniem się gabinetu Austryackiego i Francuzkiego, zapewniony tam jest powrót prawego porządku.

— *Dnia 22* —

N. Cesarz Jegomość pismem gabinetowém z d. 19 b. m., wydaném do Królewsko-Węgierskiego Kanclerza nadwornego Hrabiego *Rewiczky*, raczył wynieść Banusa Kroacyi, Feldmarszałka Porucznika Franciszka *Vlasics*, na dostoyność Barona Węgierskiego. — Mówią tu powszechnie, iż woysko Francuzkie ustąpi z *Ankony*, i z rządem Papiezkim zawarty będzie układ względem legacyy, dla niezwłócznego ułatwienia nieporozumień, jakie zaszły z przyczyny niespodziewanego przybycia wyprawy. Zdaje się więc, iż interessa Włoskie ułatwią się wkrótce z powszechném zadowoleniem, i nie dadzą powodu do powszechney woyny, którey anarchiści tak bardzo pragnęli. Wtedy nareszcie będzie znowu można zająć się upragnioném powszechném rozbrojeniem, bez nadwerężenia wewnętrzney spokoyności krajów, ile, że wiadomości z *Hagi* są bardzo zaspokajające, a interessa Portugalskie więcey obchodzą Hiszpanią i Anglią, niż resztę Europy. Gdy Francuzi oddalą się z *Ankony*, w tym razie domyślać się wypada, iż woysko nasze wyydzie także z kraju Rzymskiego.

— *Dnia 25* —

Zapewniają, iż sprawy Włoskie będą spokoynie załatwione. Oyciec S., za pomocą kilku półków Szwaycarskich, usiąpionych mu przez Dwór Neapolitański, będzie postawiony w możności utrzymać porządek w swych krajach, a razem przez słuszne przyzwolenia przyłoży się do stłumienia ducha niechęci w tamecznych swoich poddanych.

Rozpoczęto tu znowu zaciągi do woyska, które będą znaczne, jeśli liczba żołnierzy ubyłych z powodu cholery i tych, którzy po wysłużeniu lat przepisanych uzyskali dymissye, ma bydź uzupełnioną.

Gdy nowy Poseł Angielski przy Dworze tuteyszym, Pan *Lamb*, odwiedzał pierwszy raz ciało dyplomatyczne, wystąpił z takim przepychem pojazdu i liberyi, iż nawet mieszkańcy tuteysi

przywykli do podobnych widoków, zostali wprawieni w zadziwienie. (*G. W.*)

Francya.

Paryż dnia 15 marca.

W izbie deputowanych, 8 b. m., rozpoczęły się rozprawy względem szczególnych części budżetu ministeryum spraw zewnętrznych. Na główny zarząd uchwalono: na wydatki osobiste 547,000 fr.; na wydatki materyalne 150,000 fr.; na pensye agentów politycznych 4,308,000 fr., z których po długich rozprawach ujęto wniesioną przez komissyą summę 362,000 fr.; na pensye urzędników nieczynnych 100,000 fr.; na wydatki tayne 650,000 fr.— 12go, izba przeszła do budżetu ministerstwa woyny, i na rozmaite jego wydatki uchwaliła summy następujące: główny zarząd: koszta utrzymania osób 1,495,000 fr., wydatki materyalne 469,000 fr. Minister, z tego powodu podał następujące wiadomości o sporządzaney jeograficzney karcie Francyi: od 1818 do 1830 pracowało nad nią 54 oficerów; w 1830 liczbę ich pomnożono do 82; w 1831 do 90; w latach zaś następnych pracować ich będzie 100 i 120; ukończenie całey karty Francyi, zaymie lat 16, i kosztować jeszcze będzie 7,800,000 fr. Sprzedaż jey przynieść ma 9,000,000 fr.

— Monitor ogłasza następujące wiadomości o summach, w jakich ocenione zostały rozmaite dobra nieruchome, któremi świeżo uposażono koronę; w Paryżu 6,107,000 fr.; St.-Cloud, 2,165,800 fr.; Versailles 5,755,500 fr.; St.-Germain, 1,339,200 fr.; Compiègne 138,800 fr.; Strasbourg, 52,000 fr.; ogółem wszystkie ocenione są na 15,565,300 fr.

— *Journal de Commerce* wspomina o niechęci, jaką mieszkańcy Awenionu chowają ku zgromadzonym tam zbiegom polskim, i ogłasza następujący wyjątek z pisanego przez jednego z Polaków listu: „Mieszkańcy Awenionu nie cierpią nas, i niemożemy pokazywać się wieczorem na ulicach, dla gradu kamieni, któremi nas zewsząd osypują.”

— P. Lafitte, kupił temi dniami prawo własicielstwa dziennika *Journal de Commerce* za 56,000 fr. (*T. P.*)

— *Dnia 17* —

Powszechnie mniemają, iż Marszałek *Soult* przy końcu teraźnieyszego posiedzenia Izb wyydzie z gabinetu. Wysłał już jednego ze służących swoich do *Castres*, gdzie piękny zamek posiada, aby uczynił tam przysposobienia na przyjęcie jego.

Słychać, iż Pan *Eynard*, który onegday miał posłuchanie u Monarchy naszego, stara się u rządu tuteyszego zapewnić rodzinie Hrabiego *Capodistrias* weyście do rady rejencyyney przyszłego Króla Grecyi.

Według Dziennika *Constitutionnel*, oppozycya Grecka jest przeciwną wyborowi Xiążęcia Bawarskiego *Ottona* na Króla Greckiego.

Prezes Rady Ministrów kazał wczoray przesłać przez telegraf wiadomość do Departamentow, iż w *Grenoble* zupełna już panuje spokoyność.

Mówią, iż przed kilku dniami postanowiono w Radzie Ministrów wysłać na początku maja wyprawę do *Konstantyny*. Niewiadomo jeszcze, czyli na czele jey będzie Xiążę *Orleanu* lub Marszałek *Clauzel*.

— *Dnia 18* —

Wczoray Pan Kaz. *Perier* miał rozmowę z Marszałkiem *Soult*, celem skłonienia go, aby pozostał w gabinecie. Niewiadomo jeszcze z pewnością, jak się Marszałek zdecydował.

Wczora zapieczętowano sądownie dom przy ulicy *Monsigny*, należący do sekty St. Symonistów.

— *Dnia 20* —

Jenerał *Uzer* wszedł dnia 16 b. m. na czele swojego korpusu woyska w naywiększym porządku do *Grenoble*.

— Dziennik *Messager des Chambres* pisze: Hrabia *Appony* otrzymał onegday pisma urzędowe od Xięcia *Metternich*, przywiezione przez gońca. Osnowa tych pism nie ma bydź zaspokajającą; Rząd Austryacki ma się w nich mocno uskarżać na skutki osadzenia *Ankony* i postępowanie woyska naszego, a zwłaszcza na sypanie szańców, co stało się przedmiotem nowey protestacyi Papieża.” Dziennik *Constitutionnel* donosi: „Wczoray w skutku narady między Prezesem Rady i Hrabią *Appony* stanął układ, iż tróykolorowa chorągiew, zatkniona w mieście *Ankonie* i warowni, ma bydź zdjętą. Dodają, iż Poseł Austryacki otrzymał to przyzwolenie, po uczynioney Panu Kaz. *Perrier* uwadze, iż chorągiew Cesarsko-Austryacka nie była zatkniętą w żadnem mieście Romanii, osadzoném przez woysko tego Mocarstwa.”— Według Dziennika *Quotidienne*, Pułkownik *Combes*, który dowodzi 66tym pułkiem, znaydującym się w *Ankonie*, jest siostrzeńcem Xiędza *Sieyes*.

— *Dnia 21* —

— Posłowie Cesarsko-Rossyyski i Królewsko-Wirtembergski, złożyli wczoray Królowi swoje uszanowanie. Wieczorem był koncert w pałacu *Tuilleries*.

Niedawno zabrano w *Angers* baryłkę prochu, którą chciano posłać na statku do *Nantes*. W skutku tego odkrycia przezierano w *Nantes* mieszkanie Margrabiego *Goulaine*, stronnika przeszłego rządu; znaleziono tam małą ilość broni, pistoletów i ammunicyi. Aresztowano dwóch ludzi, służących Margrabiego, oraz odźwierną domu jego i sąsiada, Pana *la Serrie*. Oddział żandarmów, udał się do zamku *Lagrange*, gdzie mieszkał Margrabia *Goulaine*, celem dania pomocy władzy sądowey w czynieniu rewizyi.— Pan *Vassor*, który w *Grenoble* pobudzał do zaburzeń, został aresztowany; P. *Bastide* uniknął tegoż samego losu przez ucieczkę. Zdaie się, iż pogłoska, że Kapitan *Gallois* ma bydź oddany pod sąd wojenny, jest zupełnie bezzasadną.— Słychać, iż nadeszła nota rządu Papiezkiego z oświadczeniem, iż tenże rząd skłania się do niejakich przyzwoleń i cofnienia edyktu Kardynała *Albani*, gdy woysko Francuzkie ustąpi z kraju; w przeciwnym razie wydana będzie bulla przeciw Francyi. Gdy jednak woysko Austryackie stać ma w kraju Papiezkim póty, póki się nie skończą układy względem przyjęcia pułków Szwaycarskich na żołd Papiezki, trudno więc mniemać, aby woysko Francuzkie wcześniey się oddaliło.— Donoszą z *Grenoble*, iż d. 16 b. m. wyszedł ztamtąd 35ty pułk w naywiększym porządku.

Fregata *Bellone* wypłynęła d. 15 b. m. z *Tulonu* do *Ankony*.

Na giełdzie tuteyszey rozeszła się wczoray pogłoska, iż według listów z *Kadyxu*, jeden z okrętów wyprawy *Don Pedra* rozbił się przy brzegach Hiszpanii, a rząd Hiszpański kazał go zabrać, na mocy traktatu istnącego między Hiszpanią i Portugalią, pomimo protestacyy Konsula Angielskiego w *Kadyxie*.

— *Dnia 23.* —

Minister woyny wydał następujący rozkaz dzienny do woyska: — „W dniach 11go, 12go i 13go b. m. spokoyność została przerwaną w *Grenoble*. Mający sobie polecone jey przywrócenie pułk 35ty piechoty liniowey wypełnił należycie swoją powinność; postępowanie jego było takie, jakiego po dobrym duchu i wyborney karności, znamionujących wszystkie pułki armii, spodziewać się wypadało. Król kazał za to oświadczyć swoje zadowolenie 35mu pułkowi. Monarcha nie pochwalił bynaymniey, iż pułk ten został oddalony z *Grenoble*. Naczelny dowódca 7mey dywizyi woyskowey, Jenerał Porucznik Baron *Delort*, otrzymał zalecenie, aby pułkowi temu kazał wrócić do tego miasta wraz z innem woyskiem tamże przeznaczoném. Żaden układ nie nastąpił względem 35go pułku między mniemanemi Deputowanemi z *Grenoble* i wyższą władzą woyskową, która wyraźnie to oświadcza. Zwolennicy anarchii są ścigani przez władzę sprawiedliwości, i przed nią odpowiedzą za swoje postępowanie i zbrodnicze zamysły. Sąd Królewski w *Grenoble* zajął się śledztwem tey sprawy, a społeczność i prawo zemszczą się za swoją obrazę. Armia, godna zaufania Królewskiego, dowiodła, iż nigdy nie przestanie zasługiwać na nie przez swoją karność i ściste pełnienie swoich obowiązków; będzie zawsze gotowa pokonywać równie nieprzyjaciół, którzyby niepodległości oyczyzny

zagrażali, jak buntowników, którzyby chcieli obalić prawa i przerwać publiczną spokoyność. Żołnierze! Od czasu powrócenia wam chorągwi narodowey, nie przestaliście czcić jey przez wasze posłuszeństwo, męztwo i karność. Tron i urządzenia Lipcowe otoczyliście przedmurzem, przy którym stronnictwa zgubę swoję znalazły. Żołnierze! Król i Francya dziękują wam.— W *Paryżu* 22 marca 1832. (podpisano) Minister woyny, Marszałek Xiążę Dalmacyi." (*G. W.*)

Anglia.

Londyn d. 14 marca.

Lord *Milton* odłożył swóy wniosek względem praw zbożowych do dnia 8 maja.

Tego lata wypłynie także z *Portsmouth* eskadra, celem ćwiczenia maytków. Przeznaczono do tego 7 okrętów.

Na dzisieyszey sessyi izby wyższey, Xiążę *Wellington* domagał się złożenia nowych pism urzędowych, względem rewolucyi Belgiyskiey. „Z jedney mowy Pana Kaz. *Perier*, miane y w francuzkiey izbie deputowanych, (z którey stosowny wyjątek przeczytał), wypadało mi wnosić, iż Prezes Francuzkiey Rady Ministrów zmierzał do ożywienia na nowo chęci zdobyciów i powiększenia kraju, co szczególniey wykazuje się z części mowy, która się tycze *Ankony*. Pragnę utrzymania pokoju z Francyą; lecz nieroztropnie jest chcieć utrzymać pokóy tylko z Francyą, i przekonany jestem, iż interes Ankoński będzie nauką dla ministrów i posłuży im za przestrogę. Anglia powinna zwracać naytroskliwszą baczność na kroki Francyi, i niczego jey niedozwalać, coby jakożkolwiek mogło bydź szkodliwém honorowi i interessowi Wielkiey Brytanii." Namienił potém mówca o nastąpioném dawniey uznaniu *Ludwika Filipa* ze strony Anglii, oraz o traktacie pokoju 1814 r., przez który Francya obowiązała się szanować prawa Króla Niderlandów, a następnie rzekł daley: „Wszelako rząd Francuzki wpływał do rewolucyi w Belgii. Gdy w roku 1830 Xiążę Oranii przybył do *Bruxelli*, rząd Francuzki oświadczył, iż nie dozwoli, aby buntownicy otrzymywali zasiłki z Francyi; gdy jednak władza Króla Niderlandów ustała w Belgii, postępowanie rządu Francuzkiego było wcale inne. Jestem zupełnie przekonany, iż poźniey Francya posłała woysko swoje do Belgii, niezapytawszy się żadnego innego Mocarstwa, prócz Anglii, która ze swojey strony oświadczyła, iż nie chce się wdawać. Papiery, których złożenia żądam, są potrzebne dla powzięcia dokładnieyszego objaśnienia o twierdzeniach Pana Kaz. *Perier*." Hrabia *Grey* odmówił złożenia żądanych papierów, gdyż to może bydź szkodliwém interessowi i odbywającym się jeszcze układom. Oświadczył oraz, iż mowy Pana *Perier* nie może uważać za dowód parlamentowy, na którymby się mógł zasadzać wniosek taki, jakim jest zacnego Xięcia *Wellingtona*.

— *Dnia 19* —

Na dzisieyszey sessyi izby niższey odbywały się dalsze obrady względem czytania po raz 3ci bilu reformy. Pan *Trevos* mówił mocno przeciw bilowi i oświadczył, iż skutki jego spadną na tych, którzy ten bil doradzili. Przeciwnie Pan *Schonswar* mniemał, iż nie można się obawiać niebezpieczeństwa z przyjęcia tego bilu, lecz z odrzucenia jego. Pan *Bridges* powiedział, iż nigdy jeszcze nie podano parlamentowi niebezpieczniey szego bilu, jak teraźnieyszy, który jest napełniony sprzecznościami i nie zdziała żadney równości reprezentacyi. Wynurzył nadzieję, iż bil ten będzie powtórnie odrzuconym w izbie wyższey. Następnie mówili Panowie *Gurney*, *Torens* i kilku innych członków izby. Nie zdaje się jeszcze, aby obrady ukończyły się na dzisieyszey sessyi w nocy, i aby nastąpiło kreskowanie. Mniemają, iż większością 25 lub 30 głosów uchwalone będzie przeczytanie drugi raz bilu reformy w izbie wyższey. Arcy-Biskup Kantuaryyski, Biskup Londyński, oraz 10 lub 12 innych Biskupów, mają bil ten popierać. Zmiany, jakie Torysowie usiłują uczynić, mają się ściągać do liczby członków z nowych cyrkułów *Londynu*, tudzież podwyższenia kwalifikacyi prawa wyborów w wielkich miastach, a zmnieyszenia jey w małych miastach.

— Z *Londynu* dostarczają *Don Miguelowi* potrzeb wojennych: artylleryi, rac kongrewskich i dział wielkiego kalibru, które bywają płacone ze źródeł niewiadomych.

— Liczni przyjaciele muzyki obchodzić tu będą d. 31 b. m. stoletnią rocznicę urodzin *Haydena*, przez wielką ucztę i exekwowanie kilku jego kompozycyy.

— *Dnia 23* —

Gdy w zeszłą niedzielę *Karol X* w *Edymburgu* jechał ze Mszy ś. do domu, rozbiegały się konie, i przez mocne uderzenie pojazdu, stangret spadł z kozła. Tymczasem osoby siedziały spokoynie w pojeździe; osoby będące w innym pojeździe, który nieco wpierwey jechał, tak zręcznie go skierowały, iż konie rozbiegane stanęły, i Król z towarzyszami swemi bez szwanku mógł wysieść. (*G. W.*)

Hiszpania.

Madryt dnia 13 marca.

Skoro rząd nasz odebrał wiadomość o zajęciu *Ankony* przez woyska francuzkie, natychmiast odprawiła się narada ministrów. Wypadek ten sprawił tu nadzwyczayne wrażenie. Ministeryum odbiera często od swoich ajentów z *Paryża* doniesienia o zaciągu tam ludzi do wyprawy *Don Pedra*. (*G. W.*)

Rzeczy Niderlandzkie.

Bruxella dnia 16 marca.

Pan *Brouckere* wydał rozkaz dzienny do woyska, oznaymując, iż złożył urząd Ministra woyny.

Dziennik *Belge* pisze: — „Od czasu dymissyi Pana *Brouckere*, P. *Felix de Merod*, Minister, nie mający szczególnego wydziału, kieruje tymczasowie czynnościami Ministerstwa woyny. Wczoray wieczorem osoby dobrze wiadome rzeczy zapewniały, iż Król poruczył Jenerałowi *Hane* ster Ministerstwa woyny.

Haga dnia 24 marca.

Wczoray znowu odprawił Król nadzwyczayną radę Ministrów. Spodziewamy się powrótu Xięcia Oranii. Słychać, iż na początku przyszłego tygodnia uczynione będą ważne polityczne kommunikacye Stanom powszechnym. (*G. W.*)

Włochy.

Ankona d. 13 marca.

Jenerał *Cubières* wydał wczoray następujące obwieszczenie: — „Wypada mi przypomnieć młodzieży Ankońskiey, iż niewolno jest zgromadzać się na publicznych ulicach, celem poddawania się swawoli, która może zrządzić kłopot i przerwanie spokoyności mieszkańców. Obecność woyska Francuzkiego w tém mieście, w którém samych tylko przyjaciół znalazło, nie może upoważniać do przestąpienia urządzeń policyynych i gwałcenia praw, wydanych przez Jego Swiętobliwość, jako rękoymię bezpieczeństwa osób i publiczney spokoyności. Siła zbroyna, zostająca pod mojem dowództwem, zawsze zgodnie z administracyą Papiezką, zmierzać będzie do celu, którego wszyscy dobrzy obywatele tak bardzo pragną, a który za ich współdziałaniem łatwo da się pozyskać. Straże mieyscowe otrzymały rozkaz zapobiegać hałasom na ulicach po zabiciu wieczorney zorzy. (podpisano) Dowódca woyska Francuzkiego w *Ankonie*, Jenerał *Cubières*." (*G. W.*)

Teatr. Drama: *Głowa Bronzowa*, mająca się wczoray przedstawiać, dla słabości JPanny Górskiey, odłożoną została na niedzielę, po którey przedstawi się Julermedzo ś. p. Żołkowskiego, pod nazwiskiem: *Baterya o jednym żołnierzu*.

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 40.

Wilno dnia 1 Kwietnia v. s. 1832 roku.

Ogłoszenie.

1 Rada Opiekuńcza Moskiewska CESARSKIEGO Domu Wychowania ninieyszém trzykrotnie ogłasza, iż w niey będzie się przedawał z aukcyynego targu oddany na ewikcyą za uchybieniem terminu nieruchomy majątek Gwardyi Półkownikowey Natalii Alexandrowny Saweljewey, Witebskiey Gubernii, Surażskiego Powiatu przy wsi Wereczje dwornych 8, wsiach: Pawluczkowie 22, Wereczje 4, Chołujach 30, Hłazunach 19, Sołodnikowiczach 46, Masiejewie 44, Karnilinie 35, Kasiukowie 40, Brodach 19, Żukowie 9, Zujewie 11, Kowalowie 44, Isandrach 26, Barkach 26, Kolcach 28, Saczonkach 32, Stajach 34, Tiłkowych Niwach 51, Hrybułach 52, Prywalniach 25, Arżywicach 25, Szewniewie 14 i Marasznie 12, w ogóle 656 dusz; — jakowy majątek przedaje się z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do niego ziemią i wszelkiém na niey zabudowaniem, i z przenosem długu Rady na 26 lub 3 , kto zechce wedle dawnieyszego świadectwa, na prawidłach kassy zachowawczey; targi naznaczają się: pierwszy 5, drugi 12 i trzeci 16 dnia miesiąca maja 1832 roku; zaczém życzący kupić, zechcą przybydź do Rady Opiekuńczey na przeznaczone terminy na 10 godzinę zrana; podpisywać się zaś do targów codziennie, prócz dni świątecznych. Marca 16 dnia 1832 roku.

Expedytor Strasznikow.

Expedytora Pomocnik Stepanow. (395)

Oświadczenie.

1 Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Rosieńskiego Powiatowego Sądu w dacie poniżey wyrażającey się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią w skutek rezolucyi wydaje się.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca marca czternastego dnia. Oświadczenie Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza, z użaleniem się na W. Michała Żylińskiego b. Adwokata Sądow Głównych Wileńskich, czyni się z okoliczności takich. Potrzeba obrony interessu mojego w exdywizyi dóbr Zamku JW. Marszałka Giełguda za nastręczeniem się do tey pomocy W. Żylińskiego, skłoniła mu ufność moją bez granic, a przeto nietayne były onemu moje interessa, sposob traktowania i potrzeby tylko co przybyłego ze stolicy: uprojektował więc W. Żyliński nabycie ośmiu mieszkańców we wsi Matyszkach, i puszczy Poegłońskiey dekretem exdywizyi zamkowey tysiąc ośmset dwódziestego ósmego roku apryla dziewiętnastego dnia dla mnie za rubli srebrnych ośm tysięcy wydzieloney, którą sam W. Żyliński z tey datty urządzał jako plenipotent, przystałem do projektu, mając na celu uspokojenie należności kredytorów, Skarbowi i własnych potrzeb. Lecz W. Żyliński w mieyscu ułatwienia pożądanych przezemnie skutków, przeciwnie rozkrzewia proces przez oświadczenie przeciwko mnie w Rosieniach powiatowych aktach roku teraźnieyszego lutego dwanastego dnia zaniesione, z wezwaniem sukcessorów Jana Wernikowskiego, osobno WW. Jatowta Wincentego i Adama Popłońskiego, na dzień dziesiąty apryla do domu mojego dla obliczenia się i niejakiegoś układu z zapowiedzeniem: że jakby za odprzedaną schedę przyjął tylko do spłacenia długu Wernikowskiemu rubli srebrem dwa tysiące, i Skarbowi, dopiero zaś gdy po zebraniu wszystkich okoliczności, i po odkryciu się funduszu ewiktora, gdy się dają spostrzegać nowe kształcące się zawikłania, mogące zahaczać onego fundusz, zatém oświadczający się zostaje teraz w konieczności, usunąć dotychczasową dla somsiedztwa dysymulacyą, i w obronie od napaści wyjaśnić przed publicznością, że W. Michał Żyliński kooperując o wydanie prawa wieczysto zrzecznego przedażnego na Matyszki i puszczę Poeglonie, nie miał nayprzód świadków, a gdy szło o napisanie, to W. Żyliński powagą plenipotenta wiary sobie domagając się, ułatwić przedsięwziął. Jakoż sam i ułożył dokument, zadatowany tysiąc ośmset dwadziestego ósmego roku septembra trzynastego dnia, a ten jak się dopiero z akt okazuje zatytułował ewikcyynym nie zaś przedażnym, niezamieścił do niewiadomego mnie naówczas planu wielości umówioney summy, za dziedzictwo i na rzecz onego przyjętego do deportacyi długu W. Wernikowskiemu realnego cztery tysiące rubli srebrnych, i Skarbowi, a wyraził tylko liczbę płaconey gotowizny rubli srebr. dwieście siedmdziesiąt, lecz to mało, bo kiedy pryncypalnym i nieodstępnym dla swey spokoynosci warunkiem, w umowie położyłem, że przedaję bez żadney ewikcyi, na co się zgodziwszy W. Żyliński niezdołał już obowiązku ewinkowania wewnątrz dokumentu zwykłym porządkiem z pojaśnieniem przedmiotu, za co się i do wielu ewinkuje wtrącić, dzisiay zaś wywiązuje się że dla swoich planów przekształcił tytuł w mieyscu przedażnego ewikcyynym mieniąc tranzaktem, a na tey osnowie dokonywając planu niezapisywania w prawie jak się rzekło, umówioney za dziedzictwo summy, przez oświadczenie swoje dwónastego lutego zaniesione, odważa się wmawiać mnie zapomnienie, że jakbym nie za cztéry tysiące, ale dwa tysiące rubli srebrnych długu, za dekretem Sądu Głównego do uspokojenia podawał, i do tego celu naciąga materyą wtrąconą do prawa o obliczeniu się, o rachunku, jakiego zgoła niemiałem z W. Żylińskim i nieuczyniłem. W. Żyliński będąc plenipotentem mając w swym ręku dekret do zyskania w Sądzie Exdywizorskim z funduszu JW. Giełguda Marszałka satysfakcyi powierzony, za którym wydzielono Matyszki, z tegoż dekretu wiedział, że Sąd Główny Wileński Wremiennego Departamentu na skutek kombinacyi przez pełnomocnika mojego Adwokata W. Jana Kotwicza z Wernikowskim Rotmistrzem dnia pierwszego marca tysiąc ośmset dwódziestego siódmego roku o należności po W. Lubowieckim w stopniu przelewnego aktora Adama Popłańskiego Rott. zawartey, dekretem tysiąc ośmset dwódziestego siódmego roku marca dwódziestego ósmego dnia, z kredytorami mojemi po apellacyi ferowanym, oną utwierdzając, a W. Wincentego Jatowta przypytującego się o satysfakcyą z tey summy należnych mu od Popłańskiego dukatow trzysta, do porządku właściwego odsyłając, wskazał exolucyą rubli srebr. cztery tysiące dnia dwódziestego trzeciego apryla, tysiąc ośmset dwódziestego sió-

dmego roku dla W. Wernikowskiego z inekwitacyą do funduszu mojego jaki posiadałem. Niemiał więc potrzeby polegania z dobrą wiarą tam, gdzie jasny pisma dowod wątpliwości niedopuszcza, prożno się z tém i pochwala W. Żyliński w oświadczeniu, mniemając że zatrze skutki zawodu w położoney przezemnie ufności, w tém iż po przeniesieniu na papier herbowy z brulonu mnie komunikowanego nie czytając prawo podpisałem, i również w dobrey wierze przyznałem,— W. Zyliński zaś nie płacąc mnie za dziedzictwo więcey nad dwieście siedmdziesiąt rubli srebrnych, niemógł niewiedzieć jak z powyższych szczegółów okazuje się, iż tę schedę obarcza dług kapitalny nie dwa tysiące lecz cztery tysiące rubli srebrnych, tém samém tę ogólną jako nierozdzielną summę, nie zaś jak wmawia W. Żyliński, połowę do deportacyi mu przy przedaży Matyszek poruszyłem od opłaty uniknąć przez żaden sposób nie potrafiłby. Lecz spostrzegam, iż sam sprawunek dokumentu przedażnego, już z okoliczności wyżey zjaśnioney, już że bez świadkow i osobiście uproszonych pieczętarzy (bo zaledwo jeden W. Wincenty Józefowicz wóy W. Żylińskiego, i ten nieświadom interessu jako nieobecny, i osobiście nie proszony widzi się na dokumencie w aktach zapisany pieczętarzem. Zabiegi plenipotenta W. Michała Żylińskiego nierozmyślnie i nieprawnie w całey rozciągłości są dokonane, nadto jeszcze gdy jak widno z oświadczenia W. Żylińskiego i rozciągnioney na Matyszkach tradycyi, moi kredytorowie przekazami nie są przezeń zaspokojeni a fundusz ewikcyi uległy Matyszki i Poeglonie do uszczerbku przez W. Michała Żylińskiego nadużyciem w powinnościach mieszkańców i wycięciem puszczy, oraz dozwoleniem dla innych niszczenia lasu, od datty wydzielenia mi schedy aprylà dziewiętnastego dnia, tysiąc ośmset dwódziestego ósmego roku doprowadza się, wtenczas kiedy żadney possesyi z odpowiedzialności po sobie W. Żyliński nie okazuje. Przeto celem zapobieżenia zawikłaniu processowemu i większym stratom rescyssyą dokumentu zrzecznego przedażnego tysiąc ośmset dwódziestego ósmego septembra trzynastego datowanego, a tysiąc ośmset trzydziestego pierwszego januaryi dwódziestego dziewiątego w Ziemskie Rosieńskie akta wprowadzonego, jako nieprawnego i niezaskutecznionego zapowiadam, z tém że wszelkich użytkow i szkod z zawodu, z dezolacyi mieszkańców i lasu na W. Michale Żylińskim drogą prawa poszukiwać będę, że z przyjęciem na powrót schedy dług rubli srebrnych cztery tysiące za dekretem Sądu Głównego bez zwłoki uiszczę, a przytém jako zwykły do spokoyności na wezwanie do układu sam spiesząc, i osoby interessowane do uczynienia i przyjęcia pożądaney satysfakcyi z dowodami, tudzież prawem, umocowaniem, na dzień dwódziesty trzeci następującego kwietnia, do Wilna jako na termin i mieysce właściwe kontraktom upraszam; a w przypadku niedoyścia układu nim przez proces W. Żylińskiego do zwrótu na moją krzywdę zformowanego dokumentu zobowiążę, tym czasem oddając ninieysze oświadczenie do akt powiatowych, mam za obowiązek ostrzedz Publiczność, że oświadczenie W. Żylińskiego jest przepełnione samą nierzetelnością, że nie dałem władzy wzywania do domu mojego kredytorów WW. Popłańskiego, Jatowta i sukcessorow Wernikowskiego dla układu jakby na dziesiąty apryla, że tytuł dziedzictwa W. Żylińskiego z ludnością na wsi Matyszkach i puszczę Poeglońskiey jako zostających na stopie rescysyi żadnego znaczenia niema, tym samym nikt kredytu ani układu czynić z W. Żylińskim nie może. Nakoniec plenipotencye odemnie w aktach Ziemskich powiatowych Rosieńskich i Szawelskich W. Michałowi Żylińskiemu przyznane cofając, za nie exystujące w skutkach swoich ogłaszam. Obok użalenia się w tém oświadczeniu pomieszczonego, winienem przypomnieć W. Żylińskiemu spustoszenie moich lasów w innych possesyach, niemniey i o straconą ruchomość, tak moją jako i obcą, którą W. Żylińskiemu w roku przeszłym oddałem do przechowania, o tym wszystkim łącznie w processie powyższym że upomnieć się nie zaniecham, temuż W. Michałowi Żylińskiemu zapowiadam. Stanisław Hrabia Tyszkiewicz.

Zgodno z Protokułem potocznym świadczę Jan Giecewicz Rosieńskiego Ptgo Sądu Regent.

(394)

P o d r a d.

2 Prowiantska Kommissya rezerwowych woysk ninieyszém ogłasza, iż na dostawę prowiantu dla zaopatrzenia od 1 stycznia po 1 junii 1833 roku, woysk znaydujących się w Bessarabskim Obwodzie; naznaczają się w Bessarabskiey Skarbowey Izbie zgodnie z 61 § N a y w y ż e y utwierdzoney dnia 17 pazdziernika 1830 roku ustawy, targ 23 i przetarg 27 dnia junii teraźnieyszego 1832 roku.

Ilości produktów potrzebowanych w dostawie (podług obecnych rozporządzeń) wynoszą mąki i krup do 50 tysięcy czetwierti. Magazyny, do których dostawa onych naznacza się i kondycye, na mocy których powinna się odbywać dostawa tych produktów, objawione będą w Bessarabskiey Skarbowey Izbie, przed nastaniem targu i przetargu.

Zatém na wyżey przeznaczone terminy wzywają się do tey dostawy z ewikcyami postanowionemi w wspomnioney ustawie 17 pazdziernika 1830 roku na trzecią część podradu, a na ubezpieczenie zadatków osóbno.

Tymczasem uprzednio Prowiantska Kommissya rezerwowych woysk obwieszcza, iż życzącym zostawuje się do woli podjąć się dostawy w takiey ilości, w jakiey kto sam zechce, i ubezpieczy akuratność oney ewikcyami dozwolonemi w przytoczoney wyżey ustawie, iż tym, którzy się zobowiążą, opłata pieniędzy czynioną będzie akuratnie w terminach wedle kontraktów, bez naymnieyszego zatrzymania i zwłóki w tych mieyscach, gdzie sami podradczycy zechcą, i że przy odbieraniu dostarczanych produktów przestrzeganą będzie naysurowsza sprawiedliwość, i zgoła nie będą miały mieysca nie tylko ucisk, lecz i naymnieysza próżna zwłóka.

Zarządzający Kommissyą Betuliński.
7mey Klassy Prochorow.
8mey Klassy Sawicki.
8mey Klassy Spirowski.
Sekretarz Preeławski. (388)

---

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na skutek przełożenia P. Cywilnego Gubernatora i Kawalera dnia 15 teraźnieyszego marca za N. 5,945, po przedpisaniu P. Wojennego Gubernatora nastałém, na zbicie przez podrad wieży z przybudowaniami w Sto-Kazimierskich Ko-

szarach i zrobienie nowych mieysc odchodowych podług sporządzonych śmiet i planu, podług których wyrachowano w ogóle 1,046 r. 93 kop. sr., odbywać się będzie w Wileńskiey Skarbowey Izbie targ 25 następującego miesiąca apryla i we trzy dni po nim przetarg.— Zaczém życzący podjąć się takowego zbicia wieży i zrobienia mieysc odchodowych, mają przybydź do pomienioney Izby na przeznaczone terminy z pewnemi ewikcyami. Marca 28 dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz. (392)

Ogłoszenie.

2 Z powodu uczęstnictwa w byłém powstaniu Obywatela Konstantego Parczewskiego, majętność Czerwony Dwór w gubernii Wileńskiey sytuowana, została już przez Rząd opisana, a Żydomla w Grodzieńskiey gubernii z rozporządzenia Zwierzchności teyże samey ma uledz kolei. Że zaś te majątki nie są rozdzielone i należą wspólnie do dwóch jego braci i siostry; przeto na mocy 18 punktu Naywyższey ustawy o konfiskacie majątków, zostaną w ich possesyi, z obowiązkiem wnoszenia do Skarbu Monarszego czwartey części dochodów, przypadających na schedę Konstantego Parczewskiego. Gdy zaś na tychże majątkach znayduje się wiele wspólnych, tak antecessorskich, jako też przez rodzeństwo Parczewskich zaciągnionych długów, przeto niżey podpisany w imieniu własném i dalszego rodzeństwa ma zaszczyt upraszać wszystkich wierzycieli, tak zmarłego Podpółkownika Parczewskiego, jako też jego synów, aby raczyli w jak nayrychleyszym czasie złożyć w Kommissyi Konfiskacyyney obligi i wszelkie inne pisma na swoje należności, celem zapewnienia satysfakcyi z części na Konstantego Parczewskiego przypadającey, albowiem jeśli tego nie uczynią, nie będą mogły następować na ich rachunek żadne opłaty.— Podający do wiadomości publiczney ninieysze ogłoszenie sam bez wątpieniaby to uczynił, gdyby czasu zamieszek w kraju większa część papierów nie uległa zniszczeniu, których ani dopatrzyć, ani uratować niżey podpisany nie mógł, przebywając dotychczas ciągle za interessami w Petersburgu, któremi tu w Litwie od śmierci oyca, Podpółkownika Parczewskiego, zawiadywał i urządzał brat młódszy Konstanty Parczewski. — Datt w Wilnie 1832 roku marca 27 dnia. Alexander Parczewski. (393)

---

2 Dworzańska Opieka Powiatu Kowieńskiego, wzywa Sukcessorów ś. p. Szlachcica Piotra Jodkowskiego, dla przyjęcia trzechset rubli srebrem, po zgonie jego lokujących się, ażeby w teyże Opiece z prawnemi dowodami, od daty ninieyszego ogłoszenia za miesięcy sześć, jawili się. — Odniesienie się do Redakcyi, dattowane dnia 21 marca 1832 roku z N. 169, podpisali: Sędzia Powiatowy Syruć.

Gubern. Sekr. Jan Żegżdra. (390)

O włoczędze.

2 Od Rzeczyckiego Ziemskiego Sądu ogłaszą się, w zostającym pod Zwierzchnością tego Sądu powiecie wzięty człowiek, uznany za włoczęgę po imieniu Jan, oyczeństwa, familii i mieysca urodzenia swojego niepamiętający, mający od urodzenia lat 22, przymiotów następnych: wzrostu średniego, włosow na głowie i brwiach rusych, a na brodzie i wąsach światłorusych, małych, twarzy nieco śniadey, pociągławey, oczu szarych, nosa karpatego z końca nieco szerokiego, a na prawém ramieniu i na grzbiecie od wrzodu podłużny znak. Że pomieniony aresztant utrzymuje się w Rzeczyckim mieskim ostrogu od dnia 11 teraźnieyszego mca lutego 14 dnia 1832 r. Assesor Szłajewski.

Sekretarz Andrzey Chitun. 387

Sąd Exdywizorski.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski remissą Izby Cywilney Wileńskiey, na zaspokojenie wierzycieli zeszłych Stanisława i Adama Korsaków przeznaczony, przybywszy na dniu 2 marca teraźnieyszego 1832 roku w terminie z obwieszczenia wypadającym do majętności Woydaciszek w Powiecie Wileńskim będącey; z powodu niespełnioney adcytacyi i niejawienia się znacznieyszey liczby kredytorów, sądy swoje odroczył do dnia drugiego miesiąca maja idącego 1832 roku, w którym czasie, że sprawę poruczoną sobie bez żadnych zwłók i odkładów oczywiście rozsądzi, o tém interessowane strony zawiadamia — 1832 marca 3 dnia.

Sądu Powiatowego Wileńskiego Assesor Cezary Wiłeyko.

Sądu Powiatowego Oszmiańskiego Assesor Ignacy Zakrzewski.

Sądu Powiatowego Zawileyskiego Assesor Piotr Niewiadomski.

Regent Bartoszewicz. (391)

Ogłoszenie.

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na mocy 192 § Dodatkowych Prawideł o urządzeniu handlu dnia 14 nowembra 1824 roku wydanych, ogłasza się: iż Fiedor Wasiljew Sokołow, i żyd Mejer Gierszonowicz, którzy w przeszłym 1831 roku w kupiectwie 3ciey gildy miasta Widz zostawali, z ich czeladzią, z kupiectwa na rok teraźnieyszy 1832 z powodu nieobjawienia kapitału wyłączeni i pozostali w mieszczaństwie. Marca 19 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Kowalenok.
Naczelnik Stołu Purzycki. (356)

---

3 Od Borysowskiey Mieskiey Policyi ogłasza się, iż w mieście Borysowie wzięty człowiek *Demetry Łazarew* (inaczey *Isan*), który się powiadał rodem inflandzkim rodakiem, miasta Łowizi mieszczanin, mający od urodzenia lat 25, i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 5 wierszków, twarzy białey, oczu błękitnych, włosow na głowie ciemnorusych, brody i wąsow nie goli, powierzchownych znaków niema. Ten zaś człowiek znayduje się w Borysowskiey Mieskiey turmie. Lutego 19 dnia 1832 roku.

W obowiązku Horodniczego Koczukow.
Pismowodcza Żyżniewski. (344)

---

3 Po zeyściu bezpotomném ś. p. Mateusza Grafa Żyniewa Starosty Berznickiego i kawalera, folwark Lichimicze w powiecie Wołkowyskim w gubernii Grodzieńskiey położony, prze-

szedł drogą naturalnego spadku, na JWW. i WW. Ludowikę z Juriewiczow Kołłupayłowę Sędzinę, Chodakowskich, Juliana Tołłoczkę i jego rodzeństwo, jako z rodzonych siostr ś. p. Mateusza Grafa Żyniewa w prostey linii pochodzących, a tém naybliższe do sukcessyi mających prawo. Lecz folwark ten do roku 1830 przez lat kilkanaście zostawał w dożywotniém władaniu ś. p. Wiktoryi z Ogińskich Żyniewowey, żony Starosty Żyniewa. Wymienieni sukcessorowie Starosty Żyniewa, lubo nadto są pewni bliższości do spadku, i że na Lichyniczach żadne ciężary niepozostały; dla swojego wszakże na przyszłość bezpieczeństwa i spokoyności, powyższą okoliczność podają do publiczney wiadomości, tym celem, aby każdy kto tylko może się mienić pretensorem do folwarku Lichinicz, objawił swoje prawa w czasie ile bydź może nayrychleyszym, przed Aktami powiatowemi z położenia majątku właściwemi. Dat 1832 marca dnia (607)

---

3 Niżey podpisany Zawiadamiam Szanowną Publiczność, iż Loterya moja Terentia Łozowskiego ma bydź rozegrana 1. d. następującego miesiąca Maja, i dla tego prosi, ażeby należne za rozebrane bilety pieniądze, były wniesione do d. 28 przyszłego miesiąca Apryla, zaymującym się roznosem takowych, Starozakonnym Abramu Ickowiczu Finkelsu i Mnasiu Morgolesu, albo W. Jerzemu Juszkiewiczowi mieszkającemu w domu JW. Szpitznaglowey za Zamkową Bramą; a życzący kupić nie rozebrane bilety, mogą w każdym czasie takowych dostać u wyżey wspomnionego W. J. Juszkiewicza, gdzie wszystkie rzeczy są ulokowane i widzieć można. O takowém rozegraniu ninieyszey Loteryi, będzie Publiczność uwiadomiona przez Gazetę.— Wilno 1832 marca 22 d. Terentj Łozowski.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (358)

---

3 *Niżey podpisany, w imieniu JW. Woyciecha Pusłowskiego Rzeczywistego Radcy Stanu i Kawalera, przez ninieyszą awizacyą zawiadamia sukcessorów ś. p. Ignacego Gorskiego, a mianowicie WWJPanny Julię i Annę Gorskie, Józefa Berkmana, tylko jako oyca, a Józefa syna i Ewę córkę Berkmanów, jako aktorów rzeczy w tém: że JW. Pusłowski, mając w ręku swoich lokowany przez zmarłego ś. p. Ignacego Gorskiego kapitał, w ilości czerwonych złotych sztuk trzy tysiące i rubli srebrnych dwieście, i od tego kapitału opłacając każdorocznie w dniu 23 apryla przy aktach ziemskich Pttu Wileńskiego, w skutek dekretu Sądu Ziemskiego Wileńskiego, przez dekret Sądu Głównego i następnie Rządzący Senat approbowanego, dla podziału między rodzeństwo siódmy procent, gdy na czas dalszy, ani summy tey procentować, ani processom między rodzeństwem, o podział tey summy wynikłym asssystować JW. Pusłowski nie ma zamiaru; przeto w dniu 23 apryla idącego roku, że nie już procent, ale całkowitą summę kapitalną, po zdetrunkowaniu nadpłaconych na rzecz kapitału za urzędowem Sądu Ziemskiego Wileńskiego odniesieniem się, sta pięćdziesięciu czerwonych złotych, resztę kapitału w ilości czerwonych złtch 2,850 i rubli sr. 200, przy aktach Sądu powiatowego Wileńskiego lokować będzie zapowiada. Aby więc sukcessorowie Ignacego Gorskiego, wyżey pomienieni dla przyjęcia tey summy jawić się, i obligi oycowi swojemu przez JW. Pusłowskiego wydane, złożyć raczyli, uprasza. Datt. 1832 marca 24 dnia w Wilnie.*

Jan Januszkiewicz Adwokat Sądu Izby Cywilney Gubernii Wileńskiey. (374)

---

3 Sukcessorowie zeszłych Leona i Heleny z Łoykow Buderkiewiczow mają zamiar wyprzedać na dziedzictwo dom murowany w mieście Wilnie za Rudnicką Bramą przy ulicy Kwaszeluey pod N. 1204 położony, z zabudowaniem gospodarskiém, ogrodem, i znaczną obszernością ziemi blisko dwóch włok zaymującą. Do ułatwienia takowey wyprzedaży uproszonym jest W. Regent Powicki, którego pomieszkanie w domu Koczykow przy ulicy ś. Janskiey.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (386)

---

3. 1832 Roku dnia 16 marca została przypadkiem utracona książka do nabożeństwa, we francuzkim ięzyku oprawna w skurkę z futerałem czarnym pod tytułem „Le petit Paroisien“ na jedney okładce były litery A. de K. na drugiey zaś rok 1831. Ktokolwiek zaś znalazł takową książkę zechce łaskawie oddadź w Redakcyi Wgo. Marcinowskiego. (385)

Полицмейстеръ Ожиговъ.

---

1 *Opieka Szlachecka Ptu Wileń. z powodu wzięcia w wiedzę swoją za Skarbową należność Domow Hrabiego Ogińskiego przy Rudnickiey ulicy pod NN. 253, 254 i 270 położonych, przez ninieysze ogłoszenie zawiadamia: iż w tychże domach są wolne mieszkania ze wszelkiemi wygodami od dnia 23 następującego mca kwietnia do najęcia; życzący przeto wynająć takowe mieszkania, zechcą udać się do Członka teyże Opieki Assesora Ptgo Sądu Drzewickiego na Wileńskiey ulicy w domu Żamytta mieszkającego, który w tym przedmiocie ma od Opieki polecenie. Datt 1832 roku marca 31 dnia.*

Prezydujący w Opiece, pełniący Urząd Marszałka Powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski.

Za Sekretarza Józef Karwowski. (396)

Prenumerata.

Od dnia 1go teraźnieyszego miesiąca kwietnia zaczęła się prenumerata na drugi kwartał gazety Kuryera Litewskiego, cena srebrem: z przesyłaniem pocztą rubli 4, bez poczty rubli 2 kop. 25.— Ci, którzy nie zapisali prenumeraty przed 1 kwietnia, nie będą mogli otrzymać w zupełności Numerow początkowych.

	Czas Obserwacyi.	*Wysokość Barom.*	*Wys. Ther. Reau.*	*Wiatr.*	*Stan powietrza.*
Obserwacye meteorologiczne.	d. 30 o 2 po polud.	27 cal. 2,6 lin.	+ 8 stopni.	Południowy.	Pogoda.
	d. 31 — — —	28 — 2,3 —	+ $10\frac{1}{4}$ — —	Zachodni.	Pogoda.
	d. 1 godz. 6 rano.	28 — 1,4 —	+ $\frac{3}{4}$ — —	Południowy.	Pogoda.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1832. d. 1 Kwietnia.

Cenzor *Leon Borowski.*